

[Otto Merch.]

land, Norge og Sverige den samme beskyttelse som danske statsborgere.

Jeg har ikke uden interesse bemærket, at den højtærede minister i sin fræmsættelses-tale gør opmærksom på, at mange af de nuværende grænseekspeditionsbygninger trænger til udskiftning eller modernisering. At det er nødvendigt, findes der særdeles stærke bekræftelser på ved jyske dagblades meddelelse forleden om, at en sundhedskommission havde kasseret en grænsestationsbygning i Møllehus. Ved denne grænsestationsbygning, der ekspederer ca. 1,4 millioner personer årligt, findes der ikke et eneste toilet eller en vaskekumme til personale eller publikum. Dette meget uheldige forhold og andre tilsvarende bliver der nu mulighed for at råde bod på, når der skal foretages sammenlægninger af grænseekspeditionssteder, hvilket jo vil nødvendiggøre opførelse af nye ekspeditionsbygninger eller ændringer i bestående bygninger.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Johan Philipsen: Må jeg henvise til det, den socialdemokratiske ordfører har sagt, både hvad angår indhold og ordvalg — og så kunne jeg jo i den korteste form meddele, at venstre vil stemme for lovforslaget, og føje til, at det næppe rummer problemer.

Den overenskomst, der er truffet imellem Danmark og Tyskland, og som senere skal ratificeres, er jo meget omfattende. Jeg har til denne overenskomst et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren i et eventuelt udvalg; men jeg vil gerne på forhånd sige, at hvis det svar, jeg måtte få, ikke er tilfredsstillende, vil jeg nøjes med det, for man kan jo aldrig her i livet tage misteltenen i ed.

I øvrigt vil jeg gerne i anledning af dette lovforslag også have lejlighed til i udvalget at stille ministeren et par generelle spørgsmål vedrørende forholdene ved den dansk-tyske grænse. Vi har en stats- og toldgrænse, hvor trafikken stiger meget stærkt, og man har forskellige priser på begge sider af denne grænse, specielt er der en lang række varer, der beskattes meget forskelligt.

Så vil jeg gerne fræmsætte nogle enkelte

bemærkninger om trafikken afvikling hidindtil; jeg vil sige det således, at under de givne forhold er det min formening, at den er afviklet tilfredsstillende. Den sporadiske kritik, der har været bl. a. i de sønderjyske aviser, har altså for det første kun oprådt med mellemrum, og for det andet har den ikke været særlig stærk. De svar, der er kommet på denne kritik, har i de fleste tilfælde været korrekte, idet man har svaret sådan noget som, at det under de givne forhold næppe kan være anderledes. Vi ved jo, at forholdene i Kruså er relativt gode, men at de langt fra er gode i Padborg og Møllehus, fordi pladsforhold og bygninger dér ikke er egnede til den voldsomme stigning i trafikken. Overenskomsten forudsætter jo konkrete aftaler med tyskerne om bygninger, parkeringspladser osv., og jeg vil gerne sige til ministeren, hvis det skulle komme til en prioritering af, hvad der skal udbygges først, Padborg eller Møllehus — jeg må føje til, at jeg fuldt ud er klar over, at det er et tungt apparat, der skal sættes i scene; det forudsætter forhandlinger mellem to stater og bevillinger på begge sider af grænsen — så vil jeg gerne lægge et godt ord ind for Møllehus. Jeg er vidende om, at problemerne i Møllehus er meget billigere og ikke nær så komplicerede at løse, og at der er bedre pladsforhold dér end i Padborg. Jeg ved godt, at ministeren vil svare: det er ikke mig, det er min kollega. Men jeg vil gerne sige helt rent ud: det, jeg er ude på, er at søge forbundsfæller med indflydelse i denne sag.

Må jeg til allersidst sige noget om det overgangssted, vi engang om nogle år skal have, hvor den kommende motorvej krydser den dansk-tyske grænse vest for Frøslev. Der er jo af ændringer i de seneste måneder sket det, at der nu i Bonn på foranledning af den mærkelige kombination Strauss-Schiller foreligger en regeringsbeslutning om, at den tyske forbundsstat i det kommende år vil anvende et meget stort antal millioner D-mark til forcering af motorvejsbyggeriet i Vesttyskland, og jeg går ud fra, at Slesvig-Holsten vil insistere på at få sin del af disse midler. Derfor kan det godt komme til at forme sig således, at vi nogle år ude i fremtiden kan konstatere, at der er en motorvej fra Hamborg til den dansk-